

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 21 listopada 2018 r.

Pozycja 167

POSTANOWIENIE z dnia 5 lutego 2018 r. Sygn. akt Ts 187/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej B.K.,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skargach konstytucyjnych wniesionych do Trybunału Konstytucyjnego 19 i 21 września 2017 r. (daty nadania) B.K. (dalej: skarżący) zarzucił, że postanowienie Trybunału z 28 czerwca 2017 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej i postanowienie z 13 września 2017 r. o pozostawieniu zażalenia bez rozpoznania (sygn. akt Ts 267/16) są niezgodne z art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 30, art. 31, art. 32, art. 45, art. 65 ust. 1, art. 79 ust. 1, art. 87 i art. 176 ust. 1 Konstytucji.

W zarządzeniu z 28 września 2017 r. Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządził łączne rozpoznanie obu skarg konstytucyjnych.

Skargi zostały sformułowane w związku z następującą sprawą.

24 grudnia 2016 r. skarżący wystąpił do Trybunału ze skargą konstytucyjną, w której zarzucił, że uchwała Okręgowej Rady Adwokackiej w S. (dalej: ORA w S.) o czasowym zawieszeniu go w wykonywaniu czynności zawodowych jest niezgodna z art. 24 Konstytucji. Postanowieniem z 28 czerwca 2017 r. (sygn. Ts 267/16) Trybunał odmówił nadania dalszego biegu skardze, stwierdziwszy, że skarżący nie jest podmiotem legitymowanym do sporządzenia i wniesienia we własnym imieniu skargi konstytucyjnej. Na to rozstrzygnięcie skarżący wniósł – sporządzone samodzielnie – zażalenie. W tym stanie rzeczy, Trybunał, postanowieniem z 13 września 2017 r. (sygn. jw.) pozostawił złożony środek odwoławczy bez rozpoznania.

Skarżący twierdzi, że postanowienia Trybunału, wydane w sprawie o sygn. Ts 267/16, odbierają mu m.in. prawo do wykonywania zawodu adwokata, a także prawo do sądu. Zarzuca także, że sędziowie Trybunału orzekający w sprawie popełnili przestępstwa stypizowane w art. 270, art. 271 i art. 286 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, ze zm.).

W piśmie z 29 listopada 2017 r. Dyrektor Zespołu Wstępnej Kontroli Skarg Konstytucyjnych i Wniosków zwrócił się do Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w S. (dalej: Dziekan ORA w S.) z prośbą o wskazanie obecnego statusu zawodowego skarżącego.

W piśmie z 5 grudnia 2017 r. (nr [...]) Dziekan ORA w S. wyjaśnił, że skarżący został zawieszony w czynnościach zawodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999, ze zm.; dalej: prawo o adwokaturze) 31 marca 2015 r. na mocy orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego S. Izby. Ponadto, w uchwale z 19 grudnia 2016 r., ORA w S. stwierdziła trwałą niezdolność skarżącego do wykonywania zawodu w oparciu o przepis art. 4c ust. 1 prawa o adwokaturze. Uchwała ta uprawomocniła się wobec treści uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z 11 kwietnia 2017 r., która utrzymała w mocy zaskarżoną uchwałę ORA w S. W związku z powyższym, wobec faktu, że skarżący nie może wykonywać zawodu – w oparciu o przepis art. 4b ust. 1 pkt 3 prawa o adwokaturze, Zarządzeniem Dziekana ORA w S. z 14 kwietnia 2017 r. skarżący został wpisany na listę adwokatów niewykonyjących zawodu z datą wydania zarządzenia.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań, jest oczywiście bezzasadna, a także gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2-4 u.o.t.p. TK.

W myśl art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK, w zakresie sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz zażalenia na postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, a także reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem istnieje obowiązek zastępstwa skarżącego przez adwokata lub radcę prawnego, chyba że skarżącym jest sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych.

Jak ustalił Trybunał, w uchwale z 19 grudnia 2016 r., podjętej na podstawie art. 4c ust. 1 prawa o adwokaturze, ORA w S. orzekła trwałą niezdolność skarżącego do wykonywania zawodu. W zarządzeniu z 14 kwietnia 2017 r. Dziekan ORA w S. przeniósł natomiast skarżącego na listę adwokatów niewykonyjących zawodu, gdyż jak stanowi art. 4b ust. 1 pkt 3 prawa o adwokaturze, adwokat nie może wykonywać zawodu, jeżeli został uznany za trwale niezdolnego do jego wykonywania.

W tym stanie rzeczy Trybunał stwierdza, że stosownie do art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK, skarżący nie posiada uprawnienia do sporządzenia we własnym imieniu skargi konstytucyjnej.

Skoro wniesiony środek prawny nie spełnia podstawowego warunku przyjęcia go do rozpoznania, to wydanie merytorycznego orzeczenia jest niedopuszczalne.

Wskazana okoliczność jest – zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W związku z powyższym Trybunał Konstytucyjny postanowił jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.